

Phẩm 6: BỐ THÍ BA-LA-MẬT-ĐA (Phần 1)

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Sao gọi là đối với Ba-la-mật-đa siêng năng tinh tấn?

Này Xá-lợi Tử! Nếu người nào đối với sáu Ba-la-mật-đa này mà siêng năng tinh tấn, thì gọi là Bồ-tát hạnh. Sáu Ba-la-mật-đa đó là:

1. Bố thí ba-la-mật-đa
2. Trì giới ba-la-mật-đa.
3. Nhẫn nhục ba-la-mật-đa.
4. Tinh tấn ba-la-mật-đa.
5. Thiền định ba-la-mật-đa.
6. Thắng tuệ ba-la-mật-đa.

Này Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát thấy Sa-môn, Bà-la-môn nghèo cùng một mình đứng xin giữa đường, tùy theo những gì họ mong muốn đều ban cho. Hoặc xin đồ ăn, thức uống, y phục, hương xoa, tràng hoa và chõ ở, hoặc xin thuốc thang, đèn đuốc, âm nhạc, vợ con, nô tỳ, vườn rừng, đài quán, vàng, bạc, lưu ly, xa cù, mã não, san hô, hổ phách, ma-ni, trân châu và các loại báu khác như voi, ngựa, xe cộ, tiền tài, lúa thóc, kho chứa, cho đến ngôi vị chủ luân vương trong bốn đại châu giàu có vui thích sung sướng, kể cả tay chân tai, mũi, mắt, thân phần máu thịt, xương tủy, những gì có ở thế gian đều cho hết.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Có mươi pháp, Bồ-tát nếu thực hành đầy đủ mươi pháp ấy thì mới có thể thanh tịnh đầy đủ, thường hành bố thí.

1. Bồ-tát thọ dụng thí không sợ gian nan.
2. Bồ-tát không ép bức chúng sinh thí.
3. Bồ-tát không kinh sợ người khác thí.
4. Bồ-tát luôn xả sự thỉnh thí.
5. Bồ-tát không hiện tưởng thí.
6. Bồ-tát đối với các chúng sinh không có dị tưởng thí.
7. Bồ-tát không tổn hại thí.
8. Bồ-tát không phân biệt quốc độ hoàn cảnh thí.
9. Bồ-tát thí chúng sinh nhưng không tác ý.
10. ⁽¹⁾

Này Xá-lợi Tử! Bồ-tát nếu có khả năng thanh tịnh được mươi pháp này thì mới có thể bố thí.

Lại nữa, có mươi pháp, nếu Bồ-tát có thể thanh tịnh đầy đủ thì mới có khả năng thực hành bố thí.

1. Bồ-tát không trái nghiệp báo thí.
2. Bồ-tát không tà ý vui thí.
3. Bồ-tát đều hiểu biết thù thắng thí.
4. Bồ-tát không mệt mỏi thí.
5. Bồ-tát thí nhưng không mong người khác biết đến.
6. Bồ-tát thí không náo hại.
7. Bồ-tát thí không thoái lui.
8. Bồ-tát không vì khen ngợi trì giới mà thí.

⁽¹⁾ Pháp thứ mươi nguyên trong bản Phạm đã thiếu.

9. Bồ-tát không khinh mạn phá giới mà thí.

10. Bồ-tát thí không mong cầu quả báo.

Bồ-tát nếu có khả năng thanh tịnh được mươi pháp như vậy thì mới có thể thực hành bồ thí.

Lại có mươi pháp, Bồ-tát nếu có khả năng thanh tịnh đầy đủ thì mới có thể thực hành bồ thí.

1. Bồ-tát thí không hủy báng.

2. Bồ-tát thí không trái nghịch.

3. Bồ-tát thí không tỳ vết.

4. Bồ-tát thí không giận dữ.

5. Bồ-tát thí không ganh ghét.

6. Bồ-tát thí không có sân khuế.

7. Bồ-tát thí một cách cung kính.

8. Bồ-tát tự tay thí.

9. Bồ-tát tùy sự thích ứng với tâm lượng rộng mở.

10. Bồ-tát đối với chỗ sinh ra thí không mong cầu.

Bồ-tát nếu có khả năng thanh tịnh được mươi pháp như vậy thì mới có thể thực hành bồ thí.

Lại có mươi pháp, nếu Bồ-tát có khả năng thanh tịnh đầy đủ thì mới có thể thực hành bồ thí.

1. Bồ-tát bền vững thí.

2. Bồ-tát thí không cùng tận.

3. Bồ-tát thí không phân đoạn.

4. Bồ-tát thí không vì tin người khác.

5. Bồ-tát thí không đắm trước tâm hạ liệt.

6. Bồ-tát hoan hỷ thí chư không mong cầu sắc tướng thọ dụng giàu có.

7. Bồ-tát thí không phải vì mong cầu Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế, chư Thiên...

8. Bồ-tát thí không mong cầu địa vị Thanh văn, Duyên giác.

9. Bồ-tát thí không hủy báng trí giả.

10. Bồ-tát thí những việc làm thiện lợi đều hồi hướng nhất thiết trí.

Bồ-tát nếu có khả năng thanh tịnh được mươi pháp như vậy thì mới có thể thực hành bồ thí.

